

som efter § 1 indtræde i hans Ret efter hans Død. Endringsforslaget under Nr. 4 til § 4, hvorefter Ordene „en Kunstner“ skulle udgaae, er en ligefrem Følge af, at Fotografier i § 2 ere medoptagne under Lovens Beskyttelse. Hvad endelig angaaer Forslaget Nr. 5, da er det fremkommet for at fjerne den Frygt, der ved anden Behandling udtaltes af nogle Medlemmer for, at Loven igjennem denne Bestemmelse skulde blive omgaaet. Det vil erindres, at nogle Medlemmer ved anden Behandling fremfattede den Fortolkning af § 5 h., at det derefter vilde blive tilladt at udgive Mønstertegninger til Brug for Haandværkere, og det er da vistnok med god Føie, at disse Medlemmer under denne Forudsætning maatte nære Frygt for, at man vilde omgaae Bestemmelserne i § 1, idet man vilde mangsolfiggjøre Kunstarbeider og kalde det Mønstertegninger for Haandværkere. Udvalget skjønner nu vel ikke, at den Fortolkning var rimelig; det forekommer Udvalget klart, at naar der stod: „Benyttelse af kunstneriske Arbeider til Mønstre for de af Haandværkere eller Fabrikanter forarbejdede Brugsgegenstande,“ maatte det naturligt forståes saaledes, at det var eenstydigt med Kunstarbeiders Benyttelse af Haandværkere til Forarbejdelsen af Brugsgegenstande, men vi have paa den anden Side naturligvis ikke kunnet have Noget imod at imødekomme disse Medlemmers Ønske om at see denne Tanke udtrykt paa en tydeligere Maade, hvilket er skeet ved Endringsforslaget under Nr. 5. — Det har endnu været Gjenstand for Udvalgets Overveelse, om der ikke maatte være Anledning til at foreslaae en Bestemmelse, hvorved man paa en udtrykkelig Maade udtalte, at Loven ikke kunde forståes saaledes, som det fra et æret Medlems Side blev udtalt under anden Behandling, at man nemlig ved at tage en Kopi af det originale Kunstarbeide og derefter mangsolfiggjøre den, kunde omgaae § 1, idet man hensjød sig under, at det ikke var det originale Arbeide, men Kopien, man havde mangsolfiggjort. Udvalget har imidlertid ikke fundet, at der var Anledning til at optage Noget i denne Henseende. Det er en Betragtning, der strax gjør sig gjældende, at hvis denne Opfattelse var rigtig, vilde den have fuldt saa stærk Anven-

delse efter Forslaget, som det forelaae fra Regeringens Side, og som det forelaae fra Landstingets Side, som efter Forslaget i dets nuværende Skikkelse, thi det var baade efter Regeringens og Landstingets Forslag tilladt at tage Kopier af Kunstarbeider, naar det blot ikke var til Salg. Nu er det ganske vist, at naar En, for at tage et Tilfælde, som er aldeles klart, paa en Auktion efter en Mand, der for sin Fornøielse havde taget en Kopi, kjøbte denne, vilde han, hvis hiin Fortolkning var rigtig, have Ret, ogsaa efter Landstingets Udvalget har meent, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at Domstolene ville betragte det, saaledes som det maa betragtes, som en Mangsolfiggjørelse af selve Originalen; thi det kan ikke ophøre at være en Mangsolfiggjørelse af Originalen, fordi man som Middel har benyttet en Kopi. Udvalget har derfor ikke anset det nødvendigt at optage noget Forslag i den nævnte Retning. — Der er endelig endnu under Nr. 2 stillet et Forslag af et æret Mindretal, som gaaer ud paa at forandre Tidsrummet af 10 Mar for Beskyttelsen af Fotografier til 5 Mar. De øvrige Medlemmer af Udvalget have ikke meent, at dette Punkt var af den Betydning, at man har villet deeltage i at stille det, men forøvrigt have Flere meent, at der ganske vist ikke var nogen særdeles Grund til at udstrække Beskyttelsen ud over 5 Mar, saa at man heller ikke skal fraraade at vedtage dette Forslag.

R. Hansen: Naar jeg ikke til denne Sags tredje Behandling ved noget Endringsforslag har gjort Forsøg paa at udelukke Fotografier fra den Æneret, der ved anden Behandling vedtoges for deres Vedkommende, saa er Grunden den, at jeg ikke finder det rigtigt atter at bringe en Sag for det ærede Thing, der engang er afgjort med et saa forskjelligt Stemmeantal, som det da skete. Desuagtet kan jeg ikke tilbageholde at udtale den Overraskelse, det var for mig, at dette Forslag blev vedtaget, og jeg har ikke kunnet finde nogen anden Grund dertil end den — om jeg maa sige — magiske Kraft eller Trylleri, som virkelig var tilstede derved, at de ærede Rigsdagsmænd for Kjøben-